

KMETOVALEC.

Glasiló c. kr. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje c. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a nendje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na leto
Naročila naj se pošiljajo c. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. II.

V Ljubljani, 1. junija 1885.

Leto II.

Kako naj pri nas povekšamo pridelek krme na polji.

Spisal V. Rohrmann, pristav deželne kranjske vinarske in sadjarske šole na Slapu.

(Dalje.)

Jako dobra gnojila za naglavno gnojenje štajarske kakor tudi nemške detelje so: dobro podelan hlevski gnoj, kompost, z vodo stanjšana gnojnica, gips, pepel in apno. Razmotranje učinka in koristi naštatih gnojil ne podajam tu; omenjam naj pa vendar pri tej priložnosti tukaj splošno pripoznato korist naglavnega gnojenja deteljišč s pepelom. Tukajšnja vinarska in sadjarska šola vporablja ves čas njenega obstanka za gnojenje deteljišč izključljivo pepel, katerega je prvi čas večinoma v to svrhu kupovala od tukajšnjih kmetovalcev. Vspehi tacega gnojenja skazali so se tako lepi in dobri, da so se tukajšnji kmetovalci takoj o dobrodelnem vplivu tacega naglavnega gnojenja s pepelom očitvidno prepričali in sedaj pepel, mesto da bi vsega kakor prej tukajšnji šoli prodajali, sedaj večidel z dost večjim pridom sami vporabljaajo.

Navedeno umno oskrbovanje deteljišč osiguri nam izdatno povekšane pridelke!

Gledé umnega pridelovanja detelje priporočam še sledeče: Preskrbimo se vestno z dobrim, to je, lepim in kaljivim deteljinim semenom. Za setev štajarske detelje vporabljaajo vedno le enoletno seme, ker seme te detelje zgubi v drugem letu uže kaljivost; istotako je najboljši pri nemški detelji enoletno seme, ker je najbolj kaljivo. Starejši seme nemške detelje od dvoletnega vporabljaati pa ne smemo nikdar, kajti pri starejšem semenu izgine večinoma kaljivost. Pogreški, katere v tej zadevi naredimo, se kaj čutno maščujejo nad nami! V drugo sejati pa moramo deteljo le na gosto, ker le priznato in izkušeno neumno bi bilo od nas, ako bi hoteli pri setvi detelje sē semenom varēni biti.

Teh vodil se držimo! Ona nam morajo biti sedaj prva skrb za povekšanje krmskih pridelkov, oziroma štajarske in nemške detelje na polji.

V listu št. 13 „Novic“ segalo se je v članku „k pridelovanju krme na polji“ po drugem načinu povekšanja naših krmskih pridelkov na polji in sicer s setvijo primernih trav med deteljo. Vgovarjali ne bomo naštetim prednostim take pomešanice detelje s travo, a vprašati se pa vendar hočemo: je li to splošno

pravilo v povekšanje krmskih pridelkov za naše razmere priporočljivo in bi naj isto vpeljali ali ne?

Ta v omenjenem spisu nasvetovani način povekšanja krmskih pridelkov na polji izkazal se je dejansko v nekaterih pokrajinah kaj vspešen in je tegadel taka setev pomešanice po dotičnih krajih vdomačena. V družih krajih so tudi skušali vpeljati ta način povekšanja krmskih pridelkov z mešanjem detelje s travo, a opustili so ga radi nepovoljnih vspehov in poprijeli se zopet setve čiste detelje. Tudi pri nas na Kranjskem se uže nekateri kmetovalci bavijo s tem vprašanjem. Skrbnejši kmetovalci so se uže poprijeli tu a tam mešanja detelje s travo v dosego večjih pridelkov. Vspeh pa se vendar tudi pri nas ni izkazal povsod enak; pri nekaterih kmetovalcih bil je dovoljen, med tem, ko se je pri drugih slabo sponesel.

Istinito pa tudi kaj naravno! Stara prislovica: „Eno kopito ni za vsak čevelj“ prilega se tudi tej zadevi kaj dobro! Povsod se nam je vedno toraj ozirati na krajevne in podnebne pa tudi gospodarstvene razmere; le na podlagi istinitnega znanja teh zamoremo vspešno napredno kmetovati, to je, vpeljati z vspehom drugod s skušnjami dokazane boljše načine povekšanja iz poljedelstva.

Dobrega prevdarka in tehtnih razlogov zasluži toraj tudi pri nas to vprašanje, če ga hočemo ponuditi našim kmetovalcem v dejansko porabo. Kolikor so meni dolenske in vipavske razmere znane gledé pridelovanja krmskih rastlin na polji, ne smatram nasvetovano mešanje detelje s travo v dosego večjih pridelkov za splošno priporočljivo.

Ker je narava naših glavnih krmskih rastlin, štajarske in nemške detelje ali lucerne deloma različna, je umestno, da jih ravno gledé tega vprašanja, namreč mešanja s travo, vsako za-se opazujemo.

Oglejmo si toraj najprvo štajarsko deteljo. To je ista detelja, med katero se je začela sprva trava mešati in to v pokrajinah, kjer so bile podnebne in krajevne razmere sploh sovražne vspeševanji čiste detelje, kjer se čisto sejana štajarska detelja ali navadno ni obnesla ali pa v drugem letu porabe dajala neznatne pridelke. Vspehi tacega mešanja izkazali so se lepi in tako dobri, da se je po severnih krajih skoraj na splošno začela vpeljavati taka pomešanica v dosego večjih, a gotovih pridelkov — osobito tam, kjer so hoteli tako pomešanico štajarske detelje s travo pustiti po dve do tri leta na polji.

V pokrajinah pa, kjer dobro vspeva čisto sejana

štajarska detelja, to je, da vsled ugodnega podnebja in dobre zemlje daje gotove ali sigurne in dobre pridelke tudi v drugem letu nje porabe, sejejo isto kmetovalci še zdaj čisto in očitati se njim nikakor ne more, da ne ravnajo umno. (Konec prih.)

Cviček.

Spisal Gustav Pirc.

(Dalje in konec.)

Še nekaj! Slišal sem trditi, da bi Dolenjci razumno delali, ko bi svoje vino, enako vinogradnikom družih dežel, več let v kleti držali ter potem staro, umno prirejeno vino prodajali. Res je, da se na ta način vino izboljša, a za to mora biti tudi dober mošt, ne pa tisti, iz kojega se cviček dela. Ali bode pa to sploh kedaj mogoče storiti kmečkemu posestniku, je drugo vprašanje. Njegova zidanica za umno kletarstvo uže sedaj ne zadostuje, naj jo uže rabi za kipelno klet ali za vinsko klet, predružačiti jo mora, če hoče dobro vino pridelovati; v teh zidanicah v jeseni mošt namesto da bi kipel, zmrzuje, in poleti namesto da bi bilo vino na hladnem, pa kipi. Kaj bi se pa zgodilo, ko bi hotel Dolenjec vino 3 leta hraniti? In od česa bi se pa prva 3 leta živel? Jaz menim, da je tako ravnanje z vinom stvar velikoposestnikova ali sploh premožnega vinogradnika, ne pa našega navadnega, kmečkega vinogradnika.

6. Dolenjci, to je, njih zastopniki, kmetijske združnice, razumniki itd. morajo vinsko kupčijo vrediti ter v svojih rokah obdržati, ne jo pa ptujim vinskiim kubcem prepuščati.

Dolenjci svojo vino od leta do leta slabše prodajajo. To je res, to je factum, kateri se ne dá tajiti. Vprašajte na železničnih postajah od Brežic do Zidanega mosta, vprašajte v Ljubljani na metnicah in povedalo se vam bode, kako neverjetno je padla kupčija z dolenskim vinom. Kaj pa je temu vzrok? Pitje žganja na Gorenjskem, močnejša konsumcija piva, konkurenca družih, deloma boljših, deloma cenejih vin in pa ravnanje vinskih trgovcev in krčmarjev.

Trg za dolensko vino je Gorenško in Ljubljana, in ta trg morajo si Dolenjci skušati obdržati. Da ši bodo pa ta trg obdržali, treba jim je pridelovati vino, kakor sem ga prej gori uže označil, da jim bode moč konkurirati z ozirom na kakovost in ceno družih vin.

Vsaka reč je minljiva in tako zna tudi enkrat izginiti okus za cviček. Pa ne samo zná izginiti, pričel je uže izginjevati, ker ga spodriva ceneje in mileje hrvaško vino, dobro štajarsko vino, izborno črno istrsko vino in tudi se je pričelo siliti v deželo nikakor slabo dalmatinsko vino. V vsaki boljši gostilni se uže dobi črno vino iz Istrije in Dalmacije in neverjetno je, pa vendar-le res: toči se uže na Dolenjskem, posebno ob železnici, tujo, črno vino.

Kako se spreminja okus, hočem navesti dva izgleda, iz katerih Dolenjci dosto podučljivega lahko posnamejo.

Ni še dolgo od tega, ko je na Gorenjskem slovelo vipavsko vino najboljšem; na Gorenjskem je kmet v nedeljo, ako si je hotel kaj boljšega privoščiti, poklical vino iz Vipave. In danes? Gostilničar, ki bi točil vipavsko vino, zgubi vse goste.

Imamo drug izgled iz komaj preteklega časa. Tržačanu je bilo prvo vino na svetu kraški teran; plačavalo se je to vino na Krasu po 40—50 gold. kvinč (60 bokalqv), na enkrat se Tržačanu okus spremeni, dopada mu sedaj bolj istrsko vino in danes prodaja Krašovec svoj teran komaj po 20 gold. hektoliter.

Kako žalostni so pa nasledki, če vino kupca zgubi, podučí se lahko vsak v vipavski dolini ali pa na Krasu.

Toraj Dolenjci, pozor! S časom je treba napredovati, kajti izginili so oni časi, ko se je v gostilnicah le domače vino pilo, ko žganja niti po imenu nisimo poznali, ko je pivo pila le gospoda, ko je bilo v vsaki boljši hiši pri kosilu vino na mizi in ko so razmere dopuščale tudi nekaj čez mero piti. Danes pije se vina le malo in če se pije, privoščí si vsak uže raje kozarec boljšega, vsaj mu ga železnica po tisti ceni ali pa še ceneje kot je domači cviček, pripelje. Dolenjec naj toraj pridelava dobro namizno vino, ki se bode dalo lahko prodati in to po zmerni ceni. Napačno je misliti, da bode vino tako pridelano, kakor sem poprej omenil, če bode tudi še toliko boljše, se dosti dražje prodajalo. Novočasni prometni zavodi nivelujejo ceno vsem pridelkom in izdelkom in ravno tako, kakor se trgovec s žitom ne zmeni zato, ali imá naš kmet pri pridelovanji pšenice kaj dobička ali ne ter plača za domačo pšenico toliko kot za ameriansko; ravno tako jo tudi in bode z vinom. Znamenja se uže kažejo in kdor ni slep, jih lahko zapazi. Dolenjec naj išče dobička iz svojega vinograda v tem, da se stori z umnim obdelovanjem neodvisnega od primerno slabega dolenskega podnebja, on naj trte sadi, od katerih je dosti dobrega vina pričakovati, katero mu bode moč po zmerni ceni prodajati. Na mestu zdajšnje, dolensko vino res ni drago, in dobro vino dalo se bode še precej dražje prodajati. V Ljubljani in na Gorenjskem je pa vino predrago, to neopravičeno visoko ceno zabraniti je pa dolžnost Dolenjcev in posrečilo se jim bode, ako umno uredijo vinsko kupčijo, o kateri še pišem.

Zadnjič sem trdil, da je dolensko vino v Ljubljani in na Gorenjskem predrago. Splošno po vseh gostilnah se toči količkaj pitno dolensko vino po 40, 44 do 48 kr. liter. Ali je ta cena primerna? Nikakor ne! Spodnjeavstrijsko vino, kojega pridelovanje je mnogo dražje kot dolenskega vina, ki se pa še podraži s tem, da se mora po tri leta v kleti držati, ker drugače ni pitno, toči se na Dunaji v navadnih gostilnah liter po 32 in 36 kr. To vino pa nikakor ni slabo, dolensko se še od daleč ne dá z njim primerjati in zunaj tega mora se v poštev jemati veči vžitinski davek na Dunaji ter velike stroške tamošnjih gostilničarjev.

Sedaj si pa oglejmo račune naših ljubljanskih in gorenjskih gostilničarjev. Dolensko vino stane v Ljubljani ali v kak drug gorenjski kraj pripeljano 18 do 24 gold. in prodaja se po 40 do 48 gold. hektoliter. Toraj kupčuje gostilničar z 100%. Priznavam, da se najdejo tudi izjeme, da se vino mora dražje plačevati; plača se pa dostokrat tudi ceneje in splošno ali pa skoraj za vse slučaje je pa moja trditev vendar prava. Kako se pa razdeli za vino iztržena svota? Eno četrtniko dobi vinogradnik, ena četrtnika odpade na vožarino in užitninski davek, dve četrtniki vtakne pa v žep gostilničar. — Vsak pošteno misleč in nepristransko sodeč človek mora z menoj vred veliko krivico obsoditi, ki se godi na škodo dolenskem vinogradniku. Ko bi se gostilničar zadovolil s 50%, bilo bi vino ceneje ter bi se ga več popilo in vinogradnik bi hitreje in lože svoje vino poprodal. Morda se z mojo trditvijo komu zamerim, a kar je res, je res, vsaj lahko vsak spozna, da pri nas na Kranjskem gre najbolje pekomo, mesarjem in gostilničarjem. Ko bi se gostilničarska obrt tako dobro ne izplačala, gotovo bi ne imeli toliko gostilničarjev. V bogati spodnji av-

strijski deželi pride na 206 prebivalcev en gostilničar, v revni kranjski deželi, katera obsega tudi nerodovitni Kras in sploh dosto nerodovitne zemlje, pride pa le 124 prebivalcev na enega gostilničarja.

Vse te navedene razmere so na veliko kvar dolenskem vinarstvu in vstrično z prevratom dolenskega gospodarstva mora se tudi reorganizovati vinska kupčija; kako to izvršiti, to je pa reč dolenskih zastopnikov, kmetijskih podružnic itd.

Kar mi „Slov. Narod“ očita, da sem v Radečah trdil, da imajo ljubljanski vinski kupci neolikan okus zavino, sem trdil le od ljubljanskih vinskih konsumentov, ali imajo pa za cviček olikan ali neolikan okus, to je pa meni vse eno. Da imajo res ljubljanski vinopivci slab okus, potrjuje „Narod“ sam, ker pravi, „da se širi vedno bolj Sternovo narejeno vino, prava zavrenka, ki nikdar vinograda videla ni.“ Ako bi pivci zavrnilo krčmarja, ki se jim upa ponuditi zavrenke, gotovo se za prihodnost preskrbi z naravnim vinom; sicer se pa v Ljubljani ne toči le Sternovo narejeno vino, ampak tudi dosto tacega, ki se je pridelalo na drožjah dolenskega vina, a ne na Dolenskem, ampak v temnih ljubljanskih kletih. Konečno naj še omenim, kako se v Ljubljani vino pozna: Neko vino, ki je bilo na neki dolenski razstavi takoj zavrženo in niti k presojevanji pripuščeno, ker je bilo, kakor Nemeč pravi, „gepantscht“ ter zalito s „tropinovcem“, prodano je bilo v Ljubljano, kjer je do zadnje kapljice kot izvrsten „cviček“ slovelo. Kaj pa porečete o onem ljubljanskem gostilničarju, ki je slovel za izvrstnega spoznavatelja vin in kojega je kranjska kmetijska družba imenovala udom presojevalne komisije pri mariborski vinski razstavi? Ta gospod je pri presojevanji izvrstnega buketnega vina rekel: „stinkt nach dem Fass“.

Marsikaj mi je še na srci, posebno kletarstvo naših gostilničarjev, a ker je spis uže tako predolg postal, prihranim si to za drugi pot.

Vse, kar sem tukaj o dolenskem kmetijstvu pisal, sem tudi uže pri raznih prilikah na Dolenskem in tako tudi v Radečah ustno povdarjal, in čeravno sem imel kmete pred seboj, ni se mi skoraj zdelo potrebno še posebej praviti, da se ta gospodarski prevrat ne more v teku enega leta niti v teku enega desetletja izvršiti, ampak da je treba počasi in po možnosti tak prevrat osnovati. Gotovo pa nisem nikdar tako nerazumljivo govoril, da bi zamogel najbolj zabiti kmet iz mojega govora sklepati, da bi vsled ravnanja po mojem navodu morala živina od „božjega vzduha“ živeti. Res je pa, da sem trdil:

Ako Dolenjci pravočasno svoje kmetijstvo preustrojé primerno zdajšnjim razmeram ter uže sedaj poprimejo za orožje proti trtni uši, ne bode škoda, ki jo prouzroči ta mrčes, tako velika, kakor se misli.

Odkar sem pričel z objavljenjem tega članka, došlo mi je mnogo dopisov, kateri me potrjujejo v mojem prepričanji in iz katerih zamorem posneti, da nisem napačno sodil dolenskega vinarstva; došlo mi je pa ob enem še pa mnogo gradiva, kojega za sedaj nisem porabil, kar pa v prihodnji priliki hočem storiti.

Pospeševati preobrat dolenskega gospodarstva naj bo dolžnost vsacega, ki mu je zato prilika dana, ker slabo gmotno stanje je do vrhunca priklopelo, in ako Dolenjci ne bodo v pravem času na drugo pot v svojem gospodarstvu ukrenili, ni pričakovati konca njih bedi in rešila jih tudi ne bode tako vroče zaželenja železnica. Dolenska je po vsem agrikulturna pokrajina in železnica bo le takrat zaželeno korist do-

našala, ako bodo imeli Dolenjci kaj prirodnih pridelkov za izvaževanje.

Dodatek. V „Slov. Narodu“ od 19. maja se mi zopet nekako zbadljivo očita brezvestnost, ker sem v 19. številki „Novic“ pisal, da „danes Krašovec prodaja svoj teran komaj po 20 gold. hektoliter.“ Slavnemu vredništvu „Sl. Nar.“ priznavam, da se nisem obračal pri sestavi dotičnega članka do posameznih trgovcev z vinom in tudi mislim, da bi tega nihče na mojem mestu ne bil storil, a porabil sem pa vinsko statistiko, izdano od c. k. ministerstva za poljedelstvo, ki je meni po vsem merodajna.

V imenovani statistiki stoji:

Tabelle	Weinbaugebiet	Durchschnittspreise der letzten 3 Jahre für fertige Weine pr. Eimer
VI	Karstgebiet der Stadt Triest	Terran 8 fl. (Hektol. 14·13)
VII	Unteres Karstgebiet	Prosecco, Terran & Merzemin 9—15·48 fl. (Hektoliter 15·9—27·35)
VII	Oberes Karstgebiet	Prosecco, Terran & Merzemin 6·75—8·33 fl. (Hektol. 11·93—14·72 fl.)

Naslanjaje se na te številke vzel sem povprečno ceno z 20 gold. za hektoliter, ki je toliko bolj opravičena, ker gorenji Kras in pa tržaški Kras imata skupaj veliko večino trt vsega Krasa, in ker je cena vina na spodnjem Krasu zato toliko više zaznamovanja, ker v tej pokrajini so po imenovani statistiki trte bolj zlahtnih plemen (Merzemin, Rifošk, Korvin, Pignol), kakor pa v unih dveh pokrajinah, koder je večina trt Rifošk, Dolgarepka in Gnjet. Priznavam, da se dá s časnikarskimi članki kakih stvari ali oseb škodovati, ali moj namen vsaj ni bil nikdar oškodovati producentov kraškega terana.

Družbeni novičar.

Seja glavnega odbora c. k. kmetijske družbe

dné 19. aprila 1885.

Seji predseduje družbini predsednik gospod baron Wurzbach. Navzoči so gg. odborniki: Brus, Jerič, Kastelic, Robič in družbini tajnik g. Pirc.

Ker je na dnevnem redu obravnava državne podpore, katero se ima prositi za leta 1886., povabljeni so bili k seji zastopniki deželne vlade in deželnega odbora. Prvo zastopa gospod c. kr. vladni svetnik Avgust pl. Wurzbach, deželni odbor pa gosp. cesarski svetnik in deželni odbornik J. Murnik.

Tajnik g. Gustav Pirc poroča o državni podpori, katero je c. kr. kmetijsko ministerstvo z odlokom iz dné 17. aprila t. l., štev. 4519, kranjskemu kmetijstvu naklonilo, in sicer:

za nakup pravega semena ruskega lanú	300 gold.
za nakup plemenskih bikov	2000 „
za povzdigo reje ovác	300 „
za povzdigo čebelarstva	150 „
za povzdigo umne reje rib	50 „

Memo te podpore je c. kr. kmetijsko ministerstvo tudi obljubilo in deloma tudi priznalo podporo za kmetijske namene in podvzetja, a tirja poprej načrt ali izkaz porabe. Take podpore so:

za pokrajinsko razstavo živine v Postojni,

za darila gospodarjem, ki napravijo umna gnojišča, za sadne sušilnice, za povzdigo sadjereje, za podporo mlekarskim zadrugam.

Poročevalec tajnik G. Pirc predlaga: Ker je način porabe one subvencije, za katero je uže denar nakazan, uže zaznačen v proračunu za podporo iz l. 1885., naj se čez to preide k dnevnomu redu, odseku za splošne reči naj se pa naroči izdelati načrt za porabo onih subvencij, katere je ministerstvo pogojno obljubilo.

Predleg se sprejme.

Tajnik Pirc poroča v imenu odseka za splošne reči o potrebni subvenciji za l. 1886., za katero hoče glavni odbor pri sl. c. kr. kmetijskem ministerstvu prositi. Nasveti odseka za splošne reči sprejmejo se z nekaterimi malimi preuredbami, ter se sklene, sl. ministerstvo za sledeče podpore prositi:

1. Kmetijski poduk:

a) dve štipendiji po 300 gold. skozi 3 leta takim, ki hočejo obiskati katero višo gospodarsko šolo, toraj za leto 1886	600 gold.
b) subvencijo podkovski šoli	1200 "
c) 8 štipendij po 50 gold. za učence podkovske šole	400 "
d) 2 štipendiji po 300 gld. za kranjske slušatelje dunajskega živinozdravnškega zavoda	600 "
e) za nakup kmetijskih strojev in kmetijskega orodja, koja imajo služiti v poduk, posebno pri potnem predavanju	400 "
f) za podporo šolskim občinam, ki napravijo šolske vrte	500 "
g) za potna predavanja o mlekarsstvu in vinoreji	500 "
h) za razširjevanje umnega kmetijstva, potem tiskanih razprav, knjig, knjižic itd., posebno v podporo družbenemu listu „Kmetovalcu“	800 "

Dalje se prosi sl. ministerstvo, da blagovoli kot vsako leto, tako tudi l. 1885. deželno vinarsko in sadjarsko šolo na Slapu izdatno podpirati.

2. Razstave:

Za pokrajinsko razstavo l. 1886. v Kranji 1000 gold.

3. Melioracije:

a) premije za umno napravljena gnojišča	300 gold.
b) premije v zboljšanje pašnikov, planin itd.	400 "
c) podpora za izsuševanje in namakanje zemljišč	400 "

4. Posebna rastlinoreja:

a) za nakup pravega semena ruskega lanú	500 "
b) za nakup dobrega, čistega deteljnega semena	300 "
c) za povzdigo sadjarstva in v podporo družbenemu vrtu	500 "
d) za napravo uzorne amerik. sadne sušilnice	500 "
e) za nakup kolči in bilf amerikanskih trt, ki se ustavljajo trtni uši	400 "

5. Gozdarstvo:

Za premije pogozdovanja itd. 200 "

6. Živinoreja:

a) za nakup dobre plemenske govedi	6000 "
b) za podporo na novo ustanovljenim mlekarskim zadrugam	1000 "

c) za nakup ukviških plemenskih ovnov 500 gold.

d) podpora čebelarskemu in ribškemu društvu 200 "

Zahteva c. kr. kmetijskega ministerstva, da se predloži načrt premiranja govedi v Kranjski gori, se odstopi odseku za splošne reči, da v prihodnji seji o tem poroča.

Na znanje se vzame dopis intendance tretjega kora, da je c. k. vojno ministerstvo zaukazalo, kolikor moč kupovati potrebne reči za vojake neposredno pri producentih.

C. k. deželna vlada naznanja, da bode c. k. erar tudi letos kupoval konje, sposobne za vojaške namene, ob priliki premiranja konj pod tistimi pogoji, kot lansko leto.

Dr. Schuchardt iz Draždan pošlje po njem sestavljen načrt amerikanske sadne sušilnice ter poroča, da se bode v kratkem tudi v Ljubljani mudil ter se oglasil v pisarni kmetijske družbe.

Razgovor o zapisniku, kojega je sestavila komisija za ogledovanje nove ograje, ki jo je napravil sosed vrta c. k. kmetijske družbe Zdešar, preloži se na prihodnjo sejo.

Prošnja oskrbnitstva grajščine bledske, da se dovoli prodati 25. novembra 1883. l. od kmetijske družbe kupljeni bik, ki ni več sposoben za pleme, se sklene rešiti po došlih poročilih, katere je naročil glavni odbor pri gospodu dekanu v Gradu.

Na novo v družbo se sprejme gosp. Karol Puppis, trgovec v Gorenjem Logatci.

Tržne cene.

V Kranji, 26. maja 1885.

Na današnji trg je došlo 54 glav goveje živine in 109 prešičev.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hektol.	7 16	Ajda, hektol.	5 69
Rež, "	5 82	Slama, 100 kil	1 80
Oves "	3 58	Seno, " "	2 50
Turšica "	5 85	Špeh, fr. kila	— 60
Ječmen "	5 36	Živi prešiči, kila	— 32

V Ljubljani, 30. maja 1885.

Povprečna cena.

	Trg		Magaz.			Trg		Magaz.	
	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.		gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.	gl. kr.
Pšenica, hektol.	6 83	7 69	Sur. maslo, kila	— 84	—	—	—	—	
Rež "	5 36	6 22	Jajca, jedno	— 3	—	—	—	—	
Ječmen "	5 36	5 43	Mleko, liter	— 8	—	—	—	—	
Oves "	3 57	3 42	Gov. meso, kila	— 64	—	—	—	—	
Soršica "	—	6 67	Telečje meso, "	— 68	—	—	—	—	
Ajda "	4 71	5 45	Prešič. meso, "	— 54	—	—	—	—	
Proso "	5 85	5 80	Koštrun "	— 34	—	—	—	—	
Koruza "	5 85	5 52	Kuretina, jedna	— 42	—	—	—	—	
Krompir, 100 kil	3 20	—	Golobje, jeden	— 17	—	—	—	—	
Leča, hektoliter	8	—	Seno, 100 kil	1 60	—	—	—	—	
Grah "	8	—	Slama, " "	1 51	—	—	—	—	
Fizol "	8 50	—	Drva, trde, sež.	7 60	—	—	—	—	
Gov. mast, kila	94	—	" mehke, "	5 20	—	—	—	—	
Svinska mast "	— 82	—	Vino, rud., 100 l.	— 24	—	—	—	—	
Špeh, fr. "	— 56	—	" belo, "	— 20	—	—	—	—	
" prek. "	— 72	—							